

Ten laatste tegen juni 2025 moeten de gemeenten een meerjarenplan indienen bij de Vlaamse overheid. In dat meerjarenplan dient, voor investeringen aan gebouwen voor de eredienst, naar een recent (minder dan 6 maanden oud) opgesteld of herbevestigd kerkenbeleidsplan gerefereerd te worden. Dus moeten de kerkfabrieken een nieuw kerkenbeleidsplan indienen voor de periode 2026-2031. Om een goed kerkenbeleidsplan op te stellen is het noodzakelijk om eerst een realistisch pastoraal plan uit te werken. Onderstaand is het pastoraal plan vanuit de schoot van de parochieploeg. Het antwoord op de vragen die het bisdom stelt in hun handleiding voor het opstellen van dergelijk plan zitten erin vervat.

## 1. De visie op de parochie: waarvoor is de parochie er?

We scharen ons achter wat bisschop Lode schreef:

*‘De Kerk is er niet voor zichzelf, maar voor de wereld. In de nieuwe parochie zijn mensen – wie ze ook zijn – welkom en worden ze gastvrij onthaald. Ze is een teken van het Evangelie dat er ook daadwerkelijk wordt beleefd. Je zou er alles moeten kunnen vinden wat nodig is om te leven als christen. En dat is natuurlijk veel meer dan alleen maar ‘misgelegenheid’. Het is zowel aansprekende liturgie en samen bidden, als dienstbaarheid en een luisterend oor voor wie het moeilijk heeft. Ze biedt kansen tot ontmoeting en tot geloofsverdieping. En natuurlijk vormt ze geen eiland, maar is ze solidair verbonden met de wereldkerk en met de hele samenleving.’*  
(bisschop Lode Van Hecke, Samen kerk opbouwen vanuit de Geest, p. 23)

*Die diepste roeping van de Kerk is niet een religieuze service op maat van wie dat vraagt, maar ‘laten proeven’ van God, een plaats zijn waar mensen helemaal ‘ondergedompeld’ kunnen worden in gelovig leven. De Belgische bisschoppen en het bisdom Gent zetten al vele jaren in op een missionaire vernieuwing van de pastoraal, die gelovigen verzamelt in meer vitale geloofsgemeenschappen, die gastvrij samenkomen rond Christus, zolang het nog kan vanuit de eucharistie op zondag, die dienstbaar maatschappelijk engagement aangaan (diaconie), en die actief inzetten op nieuwe geloofsverdieping, vorming en durf tot nieuwe evangelisatie (verkondiging en menselijke nabijheid). Die uitdaging is groot, maar toch willen we erin geloven*

## 2. Analyse van de huidige stand van zaken: de pastorale kaart van de parochie

De parochie Edith Stein omvat volgende kerkplekken met elk een kerkraad:

- Sint Aldegondis Deurle
- Sint Martinus Latem
- Onze Lieve Vrouw Hemelvaart Zevergem
- Sint Nicolaas van Tolentijn De Pinte

De parochie Edith Stein is gelegen in twee verschillende gemeentes. In elke gemeente is er een centraal kerkbestuur.

- Sint Martens Latem (kerkplekken Deurle en Latem).
- Nazareth – De Pinte (kerkplekken Zevergem en De Pinte).

In de gemeente Nazareth – De Pinte zijn evenwel nog andere kerkplekken die niet tot de parochie Edith Stein behoren.

Op de parochie Edith Stein (zoals vermeld verspreid over twee verschillende gemeentes) wonen 22 000 mensen.

Het aantal inwoners van de gemeente Nazareth - De Pinte is 23 000. Daar zijn echter (ook zoals vermeld) nog andere kerkplekken van de parochie in Nazareth.

De cijfers hier gegeven slaan op de parochie Edith Stein. Daarbij zijn géén gegevens opgenomen van die (andere) parochie in Nazareth.

- Gemiddeld aantal gelovigen dat deelneemt aan de weekendvieringen is 300. Hoogdagen 600.
- Er is een parochieploeg van 16 mensen die maandelijks samenkomen en de uiteenlopende pastorale domeinen van de verschillende kerkplekken behartigen.
- Er zijn 2 vrijgestelden (een pastoor en een parochie-assistent)
- Er is 1 diaken.
- Er zijn 4 kerkgebouwen.
- Er is 1 pastorie.

*‘Misschien is onze belangrijkste opdracht vandaag om samen te leren meer christen te zijn in de wereld en meer mens in de Kerk’ (Dagens).*

Dat vindt de parochieploeg een gepast mission statement voor de nieuwe parochie. Samen leren meer christen zijn in de wereld, en meer mens zijn in de Kerk. De nieuwe parochie is een leerproces. Met onze parochie Edith Stein gaan we ondertussen die weg.

Om zicht te krijgen op de liturgie, diakonie, verkondiging, gemeenschapsvorming verwijzen we naar de site van de parochie waar omschreven wordt hoe we dit gestalte proberen geven en waar met woord en beeld indrukken staan van wat gebeurt.

Geregeld wordt het thema ‘parochie in de toekomst’ ook behandeld in de gemeenschap. De diakonie is daarbij nooit uit het zicht. Integendeel.

Er werd en wordt gezorgd voor een goede communicatie ons gezamenlijk parochieblad, onze site en facebookpagina, en via mededelingen langs de wekelijkse misblaadjes.

Als middel tot dialoog met de gemeenschap wordt ook soms een breder parochiaal beraad ingezet.

Er is overleg en gesprek binnen de parochieploeg en binnen de verschillende (centrale) kerkbesturen.

We groeien naar een nieuwe parochie met 1 parochiekerk: voor ons zal dat De Pinte zijn. De drie andere kerken (Latem, Deurle en Zevergem) blijven kerken. Het gaat dus niet om het sluiten van kerken. We willen hen open houden en zorgen dat mensen er welkom zijn voor stilte en gebed.

In de verschillende kerken van de parochie zijn er (voorlopig nog) wekelijks of veertiendaags weekendvieringen. De 4 kerken worden ook gebruikt voor begrafenisdiensten, huwelijken, kermisdiensten...

We streven naar meer gezamenlijke vieringen (als het kan in openlucht, en zoniet dan vieren we samen in De Pinte). Onderstaand is een voorbeeld van communicatie omtrent de toename van gezamenlijke vieringen (dd voorjaar 2025). Het meer gezamenlijk vieren wordt gelanceerd in het 'jubeljaar van de hoop -2025'. We noemen de gezamenlijke vieringen 'jubelzondagen'.

We zijn 2000 jaar later en ook vandaag er is veel te doen omtrent het gemeenschapsleven. Maar parochie is nog altijd u laten raken, en dan gemeenschap proberen vormen uit de Blijde Boodschap. En het is nog altijd een groeiproces dat ge slechts kunt ervaren door uzelf in te schakelen. Om dan die ruige evangelieteksten om te zetten in schuchtere pogingen, met enkele mensen -vreemde gezichten die soms vrienden worden.

Toch -dat moeten we toegeven- toch lijkt 'parochie' soms een oud skelet. En verweerd, of te groot, maar het is wel een skelet dat alles samenhoudt en daarmee een skelet dat een wonder lichaam draagt. Een lichaam dat wel eens 'lichaam van Christus' zou kunnen zijn....

Om samen dat 'lichaam van Christus te zijn in deze wereld hebben we mekaar nodig. Nog meer dan vroeger. Een jubelzondag (zo een gezamenlijke viering) is daarbij geen antwoord op alle uitdagingen van deze tijd. Wel is het één van de actieve manieren om naar de toekomst te kijken, en te gaan.

We gaan dat in de toekomst nu en dan doen, en het zal telkens aangekondigd zijn op alle mogelijke plaatsen. Site, parochieblad, misblaadje, facebook. En wie twijfelt mag de mensen van de parochieploeg altijd aanspreken of opbellen.

Het plan van de parochieploeg is een pastoraal plan. En het steunt op deze gedachte: *'dat Kerk en parochie er niet voor zichzelf zijn, maar voor de wereld. En dat parochie een plek is waar iedereen alles zou moeten kunnen vinden wat nodig is om te leven als christen.'* En dat is natuurlijk liturgie, maar het is veel meer dan alleen maar 'misgelegenheid'. Het is dienstbaarheid, diakonie, omzien, stilstaan... En het is kansen kunnen bieden tot onthaal, opname en ontmoeting, tot geloofsinitiatie en geloofsverdieping voor klein en groot.

Al die dingen, dat kunt ge niet als eiland. Temeer niet als ge -zoals we zijn- een minderheidskerk zijt.

Onze uitnodiging om samen te vieren -die beweging van meer gezamenlijke vieringen in te lassen- overstijgt m.a.w. de vraag of de realiteit van 'al of niet een priester hebben.'

Wel dit: met gezamenlijke vieringen willen we het verlangen van sommige mensen om te 'vieren in hun kerk' niet miskennen of negeren. We horen en begrijpen die vraag en ze wordt meegenomen in onze vergaderingen.

En we blijven de goede en soms al jarenlange zorg van mensen voor 'hun huis' waarderen. Het is en blijft nodig. Wie echter die gezamenlijke vieringen een kans durfde geven, heeft misschien ook kunnen ervaren dat het deugd kan doen. Niet alleen de gezamenlijke openluchtvieringen die er al waren, maar ook de gezamenlijke diensten telkens in de Goede Week sterken ons in die overtuiging.

En zeg nu zelf: er is toch een wonder dat stiller, en sterker is dan de vraag "Is er een mis in *mijn* kerk, op *mijn* uur?"

Paus Franciscus was iemand met aandacht voor de tekenen van de tijd. "We leven niet in een tijdperk van verandering, maar in een verandering van tijdperk," zei hij. Als parochieploeg dragen we een verantwoordelijkheid daarin. Wel, met (ondermeer) gezamenlijke vieringen willen we ook dit tijdperk omhelzen.

Deze ingeslagen weg kwam tot stand na een tijd van

- thematisch weerkerend overleg in de parochieploeg (2021 – 2023)
- bevragingen in de brede gemeenschap met een parochiaal beraad en een online-bevraging (2023 – 2024)
- een proces van verdere onderscheiding met de parochieploeg (2024)
- een tijd nu van ons als parochieploeg, bij het nemen van beslissingen, nog meer oriënteren op die toekomstvisie (2024 - 2025)
- onderweg de dialoog gaande houden, wat we o.m. deden met 'ankergesprekken' na de vieringen in elk van de kerkplekken en het geheel verder met zorg communiceren (2025)

Voor wat betreft parochiebeheer ligt de verantwoordelijkheid bij de gezamenlijke 'vzw Parochiegemeenschap' die contact heeft met de parochieploeg als beleidsvoerend orgaan. De parochie is duurzaam financieel gezond, werkt volgens het charter van goed kerkelijk beheer en heeft een goede verstandhouding met de kerkraden en de verschillende werkgroepen.

Er is 1 parochiesecretariaat in De Pinte en daar nemen ook enkele vrijwilligers een rol op.

Op de parochie Edith Stein zijn er in totaal heel wat verschillende vrijwilligers actief, in uiteenlopende domeinen. De parochie bestaat dankzij hun getuigenis en inzet. Zo proberen we laagdrempelig, authentiek, gastvrij en bovenal dienstbaar te zijn in deze wereld.

[www.edithsteinparochie.be](http://www.edithsteinparochie.be)

facebook Parochie Edith Stein

-2025